२१२ ऐतरेयब्राम्हणे अष्टमपंचिका. २४, २५, २६.

च स एवैनमशांततनुरनभिहुतो उनिभिमीतः स्वर्गाछोकानुदवे क्षत्राच बलाच राष्ट्राच विशश्च ॥ २४॥

अभिर्वा एष वैश्वानरः पंचमेनियं सुरोहितस्ताभी राजानं परिगृद्धा तिष्ठित समुद्र इव भूमिमयुवनार्यस्य राष्ट्रं भवति. नैनं
पुरायुषः प्राणी जहात्याजरसं जीवित सर्वमायुरेति न पुनिम्यते
यस्यैवं विद्वान् ब्राम्हणो राष्ट्रगोपः पुरोहितः क्षत्रेण क्षत्रं जयित
बलेन बलमश्ते यस्यैवं विद्वान् ब्राद्धणो राष्ट्रगोपः पुरोहितस्तस्मै विशः संजानते संमुखा एकमनसो यस्यैवं विद्वान् ब्राद्धणो
राष्ट्रगोपः पुरोहितः ॥ २५ ॥

तद्येतदृषिणोक्तं. स इद्राजा प्रतिजन्यानि विश्वा शुष्मेण तस्थाविभवीर्येणेति सपत्ना वै द्विषंता श्रातृच्या जन्यानि तानेव तच्छुष्मेण वीर्येणाधितिष्ठातिः बृहस्पतिं यः सुभृतं विभवीति बृहस्पतिं यः सुभृतं विभवीति बृहस्पतिं यः सुभृतं विभवीति वृहस्पतिं यः सुभृतं विभवीति यदाह पुरोहितं यः सुभृतं विभवीत्येव तदाह वल्गूयति वंदते पूर्वभाजिमत्यपिचतिमेवास्मा एतदाह स इत्येति सुधित ओक्रिस स्व इति गृहा वा ओक्रःस्वेष्वेव तद्वन्हेषु सुहितो वसति. तस्मा इळा पिन्वते विश्वदानीमित्यत्रं वा इळात्रमेवास्मा एतदूर्जस्वच्छश्वद्भवति. तस्मै विशः स्वयमेवानमत इति राष्ट्राणि वै विशो राष्ट्राण्येवैनं तत्स्वयमुपनमंति यस्मिन्त्रम् हा राजिनपूर्वएतीतिपुरोहितमेवैतदाह अभवीतो जयति सं धनानीति राष्ट्राणि वै धनानि तान्यप्रतितो जयति पत्रिजन्यान्युत या सजन्येति सपत्ना वै द्विषंतो श्रातृच्या जन्यानि तानप्रतीतो जयति अवस्यवे यो विरिवः कृणोति इति यदाहावसीयसे यो उत्सीयः करोतित्येव